

Anette Laigaard, administrerende direktør
Socialforvaltningen, Københavns Kommune
Bernstorffsgade 17
1592 København V
anette.laigaard@sof.kk.dk

07-10-2007

Ang. konflikten mellem Københavns Kommune og Gaderummet

Kære Anette Laigaard

Som du ved, eksisterer der en konflikt mellem Gaderummet og Gaderummets brugere på den ene side og Københavns Kommune på den anden side, i forbindelse med Københavns Kommunes afvikling af Gaderummet, og på et fejltagtigt og mangelfuldt grundlag, og plan om et nyt og væsentligt anderledes tilbud, der søges etableret i Gaderummets lokaler.

Konflikten vedrører bl.a. indholdet i grundlaget for afviklingen af Gaderummet og den sagsbehandling der har været, og processen for afvikling, som er sket hen over hovedet på Gaderummet og dets brugere, samt planen om et nyt tilbud der søges presset igennem overfor brugerne mod deres ønske. Socialforvaltningens handlinger og ikke-handlinger, er ikke blevet opfattet af Gaderummet som værende konstruktivt eller udredende, men bidragende til konflikten.

Brugerne i Gaderummet

En sådan konflikt, der løbende styrkes og presses i en selvbegrundende ond cirkel, hvor Gaderummet afvikles uden at høres og ses, kan mærkes hos brugerne. Gaderummet er for manges vedkommende deres absolut eneste sted. Gaderummets brugere er på den eller anden måde aktive i Gaderummet, om det så er ift. at komme ovenpå, de daglige gøremål, at passe på hinanden, at udvikle Gaderummet aktiviteter eller Gaderummets forhold til omverdenen og omvendt. Mange af brugerne læser også aviser og følger med i hvad der sker i Socialforvaltningen om afviklingen af deres sted, hvilket selvfølgelig fører til en utryghed, og samtidig frustration over ikke at blive hørt. En utryghed som på mange måder ligner den, nogle af brugerne på den ene eller anden måde har oplevet utallige gange tidligere i deres liv.

Det førte også til utryghed hos brugerne, da det blev besluttet at fyre og bortvise Gaderummets medarbejdere og ledelse. Brugerne har gennem lang tid opbygget et tillidsforhold til de ansatte, ofte efter en fortid præget af mistillid til omverdenen og til systemet og til at nogen overhovedet ville hjælpe dem, og nogle brugere er i en sårbar proces i psykologisk rådgivning, der så får at vide at kommunen øjeblikkeligt vil trække tæppet væk under dette.

Endvidere blev det besluttet, at midlerne til Gaderummet skulle ophøre øjeblikkeligt, hvilket også gør enorm skade. Dels tanken om at pengene stopper, dels oplevelsen af hvordan det føles når der helt konkret mangler penge til det basale, og dels at det er "nogen fra højere niveau" der har valgt at fjerne grundlaget for deres eksistens i Gaderummet, og så oven i købet med begrundelse i et billede af Gaderummet, som brugerne kan se ikke repræsenterer virkeligheden.

Det er korrekt at kommunen havde stillet et såkaldt "nød-beredskab" til rådighed for brugerne, der var dog ikke en eneste fra Gaderummet der overvejede at tage imod dette papir-tilbud, hvilket et eller andet sted giver sig selv, eftersom Gaderummet i forvejen er et alternativ til kommunens almindelige tilbud, hvor de unge ikke har kunnet rummes eller få tilbudt relevant hjælp, og som derfor oftest har ført til en mistillid hos brugerne overfor "systemet". Der var dog en bruger, som i sin frustration over at kommunen havde fyret sin psykolog og fjernet grundlaget for sin psykologiske rådgivning, der ringede til kommunen og spurgte om hvad han så skulle gøre for at få hjælp. Efter lang tid på at have talt med "kommunen" i telefonen, der ikke rigtig vidste hvad den skulle gøre, og efter mange omstillinger, valgte pågældende at lægge røret på, endnu mere frustreret.

I Gaderummet har hans behov kunne takles, trods hans erfaringer og stadige skepsis overfor behandlere. Den frie tilgang til psykologhjælp var hans hjælp. Og er det stadig. I og med kommunens handlinger er ressourcerne til psykologisk rådgivning selvfølgelig blevet meget mindre. Kommunens manglende handlemuligheder i forbindelse med tilbud om psykologhjælp, kommer ofte til udtryk når sagsbehandlere tit i desperation kontakter Gaderummet om de må henvise folk til Gaderummets gratis psykolog-rådgivning.

Brugerne i Gaderummet har utallige gange udtrykt at de har et behov for Gaderummet som de kender det overfor Socialforvaltningen og politikerne. Dette behov synes ikke at være blevet mindre efter beslutningen om afvikling af Gaderummet blev truffet, hvilket også må stå helt klart eftersom brugerne har valgt fortsat at opholde sig i og videredrive deres aktivitet i Gaderummet, og opfordret ledelsen og medarbejderne til at fortsætte deres arbejde med dem, bare uden løn, og opretholde den videre drift af Gaderummet, uden offentlige tilførte midler.

Det at brugerne ikke har forladt Gaderummet under de ringe forhold det har medført at midlerne har været standset i nu 5 måneder, bekræfter det reelle behov der er for Gaderummet som det er. Brugere kunne have fundet sig en anden institution hvor der er nogen der laver mad for dem, hvor TV'et er meget større, hvor faciliteterne er af højere standard, og hvor der aldrig mangler toiletpapir, men de har valgt Gaderummet alligevel og Gaderummet har formået at holde sin virksomhed kørende lige siden beslutningen om afvikling og stop for midler blev truffet.

Gaderummet

Med berøring til et fagligt perspektiv, undrer det heller ikke at Gaderummets brugere har valgt at blive i Gaderummet. Gaderummet og dets arbejde, og faglige tilgang har flere gange vist at det har formået at løse problemer på det sociale område, som ellers ikke har kunnet findes en løsning på andre steder. Gaderummet har også formået at kunne hjælpe brugerne videre og ud i samfundet, og ikke bare parkeret dem, som der ses flere og flere eksempler på i dag.

Med kommunens beslutning er det således 10 års velfungerende arbejde der fjernes. Gaderummet har et vellykket samarbejde med mange forskellige myndigheder, bl.a. med kriminalforsorgen og den retspsykiatriske system. Ofte henvender Politiet sig til Gaderummet, f.eks. når de står med en person de har fundet forhutlet inde på Hovedbanegården, og ikke ved hvad de skal gøre ved, og beder så Gaderummet være behjælpelig.

Når Gaderummet har så mange gode samarbejder med mange andre myndigheder og andre udefra er det uforståeligt, at der fra Socialforvaltningens side bliver lagt så stor vægt på et mislykket samarbejde i Gaderummet, det tidligere nævnte samarbejde med psykiater Henrik Rindom. Gaderummet oplever ikke at det er et samarbejdsproblem med det psykiatriske behandlingssystem generelt, men et samarbejdsproblem med Henrik Rindom og hans princip om ikke at ville ordinere soveme-

dicin til brugere med søvnbesvær, kun antipsykotisk medicin (uden at de er psykotiske vel at mærke).

I forbindelse med dette foretog Socialforvaltningen sig en ensidig vurdering, og fremlagde konflikten som at det var ledelsen der skulle være problemet. Ledelsen har dog ikke gjort andet end at imødekomme brugernes ønske og behov kombineret med hvad ledelsen kunne stå inde for fagligt. Der kunne ikke stå inde for, ud fra faglige begrundelser, at bidrage til at smide flere passive pilleforbrugene på samfundets psykiatriske lossepladser.

Gaderummet har for nylig indgået en foreløbig aftale med henblik på aftale om psykiatrisk bistand i Gaderummet, med dr. med., psykiater Preben Brandt, formand for Rådet for Socialt Udsatte og for Projekt Udenfor, såfremt dette godkendes af kommunen. Desuden har Preben Brandt tilkendegivet, at han også gerne deltager i bestyrelsesarbejde i Gaderummet.

Det nye tilbud

Det er blevet besluttet at der i Gaderummets lokaler skal indføres et nyt tilbud overfor brugerne i Gaderummet, som er sat til at drives af Partnerskabet Askovsgården og Missionen blandt Hjemløse. Dette blev besluttet ud fra Socialforvaltningens vurdering af at der fortsat er et behov for et tilbud som Gaderummet hvor brugernes behov kan imødekommes, og at tilbuddet derfor skulle have en rummelighed og åbenhed over for alternative pædagogiske tilgange.

Gaderummets brugere kender brugere fra "Partnerskabet". Selvfølgelig har det ikke nyttet for dem, når der høres om deres erfaringer. Og Gaderummets brugere har ikke lyst til at spejle sig i deres foreløbige skæbne.

Mange i Gaderummet har været tilknyttet denne type institutioner tidligere, desværre med dårlige erfaringer. Nogen er blevet smidt ud derfra, også Partnerskabets, da institutionerne ikke havde kompetencerne til at rumme dem, nogen er selv gået da de ikke kunne få den relevante hjælp. Institutionerne er også dem der ofte har kontaktet Gaderummet med henblik på at videresende personer til Gaderummet, som institutionerne ikke selv kunne hjælpe eller rumme eller vidste hvad de skulle gøre med.

Også ud fra de offentlig tilgængelige planer der ligger for det nye tilbud bekræftes det, at det alternative ikke er tilfældet. Gaderummet og Gaderummets brugere har gentagne gange, ved orienteringsmøder og pr. brev, søgt at forklare Socialforvaltningen at det nye tilbud, er ikke-brugbart for dem, og at det fjerner de absolut grundlæggende elementer der får Gaderummet til at fungere så vellykket som det gør. Det drejer sig bl.a. om lukning af Gaderummets åbne dør, at brugerstyringen afskaffes, at Gaderummets faglige tilgang – det psykosociale arbejde og den hermed forbundne praktiske psykologi – der er bæredygtig for brugerne fjernes og erstattes med socialpædagogisk faglig tilgang som utallige gange tidligere i brugernes liv har vist sig ikke at fungere over for dem, at den øjeblikkelige og uhindrede tilgang til psykologisk rådgivning og socialrådgivning fjernes, og erstattes af et reglementeret og på forhånd aftalt eksternt psykolog-besøg en gang om ugen, at den psykiatriske behandling opprioriteres, når behovet ikke er herfor, at de 6 påbud fra den socialfaglige tilsynsrapport implementeres og vil få afgørende betydning for fagligheden, strukturen, rummeligheden og hverdagen i Gaderummet.

Brugerne er også uforstående overfor hvorledes det er muligt for Socialforvaltningen og Partnerskabet at udarbejde et tilfredsstillende tilbud overfor brugere, uden at kende Gaderummet og dets

arbejde og dets brugere, hvilket også tydeligt fremgår af oplæggene ikke er tilfældet. Dette blev yderligere bekræftet ved en repræsentant for Partnerskabets personlige fremkomme i Gaderummet, der må siges ikke at have kendskab eller kompetence til Gaderummets brugere.

Endvidere har Partnerskabet i brev til brugerne med henblik på møde, stillet krav om at et sådant møde kun kan ske på forudsætning af, at det ikke blev optaget på video. Sådan er det i Gaderummet, der filmes, og det er uforståeligt at nogen der er sat til at skulle drive et nyt tilbud for brugerne, kommer med sådanne betingelser og ikke er i stand til at indgå i et forum på brugernes præmisser.

Ingen dialog fra Socialforvaltningens side

Gaderummet har gennem lang tid søgt en dialog hos Socialforvaltningen, bl.a. om den forudgående afviklingsproces af Gaderummet, og det fejlagtige og mangelfulde grundlag og om identificering af de 2 psykisk syge der skulle være frataget sin medicin af Gaderummet. Socialforvaltningen har dog ikke taget mod dialogen, men ignoreret henvendelserne, spørgsmålene og indsigelserne fra Gaderummet og Gaderummets brugere. At Socialforvaltningen ikke svarer menes ikke at være konstruktivt, men derimod bidragende til en fastlåsning og optrapning af konflikten.

Socialforvaltningen har til gengæld henvendt sig til Gaderummets brugere flere gange med henblik på at de skulle gå i "konstruktiv dialog" om et det nye tilbud i Gaderummets lokaler. Det er uforståeligt at Socialforvaltningen forventer en "konstruktiv dialog" fra brugerne, oven på en åben konflikt fra en proces, der bestemt ikke har været præget af konstruktivitet, men forsøg på at "dysse ned". Gaderummets brugere har gjort Socialforvaltningen opmærksom på konflikten i at skulle gå i konstruktiv dialog om et tilbud man ikke ønsker, og oven på en lang uafklaret og konfliktfyldt proces, hvor man ikke er blevet hørt, men blevet frataget sine ressourcer. Det ville betyde at brugerne skulle lægge Socialforvaltningens fejl, mangler, overhørelse, og ikke så pæne handlinger, som har gjort stor skade, bag sig og se til at deres enestående chance i Gaderummet fjernes. Det kan i sagens natur ikke blive konstruktivt.

En optrapning af konflikten

Gaderummets brugere modtog d. 20-09-2007 brev fra Socialforvaltningen om at medarbejdere/repræsentanter fra Socialforvaltningen ville møde frem Gaderummets adresse, Rådmandsgade 60, 2200 København N, d. 02-10-2007 med henblik på at overtage ledelsen i Gaderummet og efterfølgende bemanning af stedet i dagtimerne.

Gaderummets advokat Bjarke Madsen, der tidligere havde henvendt sig i skrivelser til Socialforvaltningen, henvendte sig herefter til Socialforvaltningen om at det varslede fremmøde d. 02-10-2007 og med dets ærinde, ville resultere i en politianmeldelse, da brugsretten til lejemålet tilkommer Gaderummet og da det bestrides at lejekontrakten er gyldig opsagt. Socialforvaltningen meldte tilbage i et nyt brev af 28-09-2007, at man fortsat agtede at møde frem på adressen d. 02-10-2007. Gaderummets advokat henvendte sig igen til Socialforvaltningen og specificerede sit første brev. Herefter modtog Gaderummets brugere et kopi af Socialforvaltningens 2 allerede sendte breve, som en fastholdelse af at Socialforvaltningen trods Gaderummets advokats henvendelser ville møde frem i Gaderummet d. 02-10-2007.

Denne handling bekræfter den manglende vilje til dialog, der har været fra Socialforvaltningens side siden konflikten startede. Gaderummets og Gaderummets brugeres oplevelse af ikke at blive hørt, ikke at blive tillagt nogen betydning, at blive handlet hen over hovedet på, uanset hvad man skrev, sagde eller gjorde, blev for alvor slået fast af Socialforvaltningen med dette brev. Ud fra den mindste

kendskab til psykologiske mekanismer, må Socialforvaltningens fremgangsmåde siges at være direkte uforsvarlig og skadende.

Det havde været ønskeligt at Socialforvaltningen i stedet havde lagt op til at følge op på det forudgående, været villig til at diskutere dette med de involverede parter og dem som konflikten berører. Socialforvaltningen valgte i stedet i brevet til brugerne at true med en fuld nedlukning af Gaderummet, såfremt brugerne ikke levede op til Socialforvaltningens krav om at modtage de fremmødte ved indtrængen i Gaderummet på "betryggende og konstruktiv" vis og gøre det behageligt for dem. "Nørdovertatning"? Mange bor i Gaderummet, og har det som deres eneste sted. De har deres ting og deres liv der. Ikke et ord eneste ord i brevet om hvad der skulle ske med alle brugernes personlige ejendele, møbler, eller de husdyr der ligeledes har sin berettiget gang i gaderummet. Mange brugere har henvendt sig om sine fortrolige papirer der opbevares i Gaderummet, som de udtrykkeligt har ønsket ikke skal læses eller overtages af andre.

Gaderummet håber på at Socialforvaltningen kan sætte sig ind i og forstå, at sådant et brev fra Socialforvaltningen, og oven på den forudgående proces hvor Gaderummets brugere ikke er blevet lyttet til, men handlet hen over hovedet på, og som er truet på sit eksistensgrundlag, og uden alternativer og ikke på nogen måde er sikret hverken boligmæssigt, økonomisk eller socialt, kan give anledning til en oplevelse af at hele kommunens plan om Gaderummet, slet ikke handler om brugerne og deres behov for hjælp. Gaderummet håber også at Socialforvaltningen kan sætte sig ind i at, at det bidrager til at brugerne endnu engang oplever at "systemet" svigter dem og at det ikke ligefrem øger tilliden. Det er netop den struktur af mistillid, som splitter, og som forsøges overvundet af mange i og gennem Gaderummet, men den ødelægges desværre og får fornyet styrke af det der foregår i øjeblikket. Gaderummet er uklar på om Socialforvaltningen er klar over dette, eftersom der jo er en verden til forskel på livet i Gaderummet og arbejdet i kommunen.

Besøget d. 02-10-2007

Tre repræsentanter fra Socialforvaltningen mødte op i Gaderummet d. 2. oktober 2007, hvilket Gaderummet var uforstående overfor på baggrund af Gaderummets advokats henvendelser. Ærindet var at overtage ledelsen i Gaderummet og informere om det fremtidige tilbud, med henblik på accept fra brugerne.

Ved fremmødet talte de få brugere der var til stede, hvilket den daglige leder også var, med de tre af Socialforvaltningens repræsentanter, og søgte afklaring om bl.a. den forudgående proces om afviklingen af Gaderummet, det mangelfulde og fejlagtige grundlag, de manglende svar på Gaderummets henvendelser, og den manglende afklaring om påstandene om brugere der skulle være frataget sin medicin. Brugere fik at vide at de ikke kunne få et fyldestgørende svar.

Der blev også stillet spørgsmålstejn ved Socialforvaltningens tilbageholdelse af Gaderummets midler og afskedigelse og bortvisning af medarbejderne og ledelsen.

Nogle af brugerne fortalte Socialforvaltningens repræsentanter om hvorfor de var i Gaderummet og hvorfor de ikke kunne være andre steder. Der blev givet eksempler på aktuelle livssituationer for bl.a. en bruger der lige var kommet til Gaderummet, efter gennem lang tid i krise at have søgt hjælp mange forskellige steder i kommunen, uden at kunne få hjælp, da pågældende hele tiden var blevet videresendt igen og igen.

På mødet forklarede brugerne, hvorfor det nye tilbud ikke ville være tilstrækkeligt eller brugbart. Det er uklart hvorledes Socialforvaltningens repræsentanter tog mod dette.

I forbindelse med snak om brugsretten til Rådmandsgade 60, 220 København N, blev det tilkendegivet fra en af de tre repræsentanter, at der var en juridisk tvist om dette. Det blev gjort Socialforvaltningens repræsentanter bekendt at Gaderummet stadig fungerer og stadig har sin lovlige virksomhed i gang, også med ledelse og ansatte på brugernes opfordring, bare uden løn.

Brugerne bad Socialforvaltningens repræsentanter viderefortælle at de ønskede en udredning af den forudgående afviklingsproces, og svar på de uafklarede spørgsmål, bl.a. hvem de tidligere benævnte 2 psykisk syge der skulle være frataget sin medicin var (som senere er blevet til 4, jf. udtalelser fra Socialborgmester Mikkel Warming). Brugerne bad ligeledes repræsentanterne viderefortælle at de ønskede at midlerne til Gaderummet blev frigivet øjeblikkeligt, og at beslutningen om lukning af Gaderummet og indsættelse af det nye tilbud i Gaderummets lokaler blev trukket tilbage, således Gaderummet kunne fortsætte som hidtil, også nu hvor Gaderummet har reetableret sin bestyrelse så langt som muligt. Brugerne spurgte repræsentanterne hvad der nu ville ske i sagen, men kunne ikke få et svar. Efter mødet, som blev tv-optaget, forlod repræsentanterne Gaderummet. Brugerne var derefter uklare på hvad mødet havde haft til formål og hvad socialforvaltningens repræsentanter gik med derfra.

Dagen efter mødet, erfarede Gaderummet, at to af de tre udsendte fremmødte udgjorde koordinator Eva Stokbro Jensen og kontorchef Lars Gregersen. Gaderummet var i den tro at de fremmødte var de medarbejdere der i forhold til Socialforvaltningens brev var ment til at bemande stedet i dagtimerne.

Når der ses tilbage på mødet d. 02-10-2007 og når tv-optagelsen ses, er det tydeligt at begge parter er mærket og klemt i situationen.

Den oprindelige problemstilling

Gaderummet oplever at problemstillingen og sagens kerne i konflikten, er af faglig karakter, og ikke et spørgsmål om ledelsen i Gaderummet, som Socialforvaltningen har givet udtryk for. Den faglige problemstilling, omhandler bl.a. de 6 påbud fra den socialfaglige tilsynsrapport 2006, som er i linje med det socialpædagogiske arbejde og psykiatriske arbejde.

Planen om det nye tilbud i Gaderummets lokaler, er i linje med de 6 påbud og det socialpædagogiske og psykiatriske arbejde der er sat til at styrkes. En repræsentant fra den ene institution i Partnerskabet har også offentligt tilkendegivet, at man vil indføre og følge påbuddene fra den socialfaglige tilsynsrapport.

Dvs. ifølge planen kommer det nye tilbud til at udgøre den institution, som de 6 påbud ved implementering i Gaderummet ville have medført, men som Gaderummets ledelse, medarbejdere, og brugere har argumenteret for fagligt og behovsmæssigt ikke vil være tilstrækkeligt for brugerne i Gaderummet, ej heller i forhold til Socialministeriets krav om at et nyt tilbud skal kunne rumme en identisk målgruppe.

Og i den forbindelse kan man måske sige, at Gaderummets ledelse og medarbejdere og brugere har været repræsentant/stedfortæder for den problemstilling, der omhandler hvilket fagligt arbejde der ønskes op- eller nedprioriteret i tilbudene i København. Brugernes behov ændres dog ikke ved at en anden ledelse indfører det ikke-brugbare tilbud overfor brugerne.

Og det er her at Gaderummets alternative arbejde er så væsentligt at videreføre, da der er et reelt behov, hvilket også yderligere bekræftes af de mange henvendelser Gaderummet modtager fra andre almindelig kommunale institutioner, socialrådgivere, politiet, personer eller familier i nødsitu-

tioner, der desværre er faldet igennem nogle af de huller der er i det sociale system, der enten bor på gaden, sidder i isolation, eller har lidt skade af over- eller fejlmedicinering og ikke kan få en alternativ behandlingsmulighed eller på anden måde møder barriere på barriere i forhold til at komme videre i sit liv.

Gaderummet, Husmødet d. 07-10-2007

Brian Stahl, bruger
Jan Woll, boer
Abdul Razak Baroudi, boer
Peter Hauerslev, bruger
Kent Iversen, bruger
Adela Johanson, bruger
Peter Mosegaard, bruger
Dennis Jensen, boer
Muhammed Reda Senhaji, boer
Thomas Stahl Pedersen, bruger og frivillig
Anton Jørgensen, boer